

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4948

гр. София, 05.07.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,
в закрито заседание на 05.07.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

като разгледа дело номер **6390** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 186, ал. 4 ЗДДС, вр. с чл. 60, ал. 5 АПК.

Образувано е като бързо такова по жалба, подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу Разпореждане, с което се допуска предварително изпълнение на Заповед № ФК-С1115-612169 от 21.06.2021г. на началник отдел „Оперативни дейности“ С.С обжалваната заповед е постановено да бъде наложена принудителна административна мярка-запечатване на търговски обект – кафе – бар „Б.“ и забрана достъпа до него за срок от 14 дни.

С жалбата се иска отмяната на разпореждането за допускане на предварително изпълнение на заповедта. Оспорват се изложените в заповедта фактически констатации. Твърди се, че наложената ПАМ е в явно несъответствие с обществената опасност на нарушението. Счита, че имуществените вреди, които дружеството ще понесе, не кореспондират с тежестта на нарушението. Административен съд София-град, като се запозна с доводите на страните и доказателствата по делото, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

При извършена оперативна проверка на 11.05.2021г. в 15:45 ч. в търговски обект - кафе – бар „Б.“, стопанисван от дружеството жалбоподател, е установено, че при извършена контролна покупка на 3 бр. продукти, дружеството е издало фискален бон за 4.30 лв. от фискално устройство, което към момента на проверката не отговаря на изискванията на Наредба Н-18/13.12.2006г., и не отговаря на изискванията за одобрен тип от БИМ. Като резултат от проверката е издаден Протокол за извършена проверка № 0041994/11.05.2021г.

От обстоятелствената част на обжалваната заповед се установява, че на търговското дружество е била наложена принудителна административна мярка по чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ ЗДДС (запечатване на търговски обект за срок от 14 дни) и на основание чл.

188 ЗДДС, вр. чл. 60 АПК, е разпоредено предварително изпълнение на наложената принудителна административна мярка.

Жалбата е процесуално допустима – същата е подадена от субект, носител на правен интерес от оспорване на подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност акт. Жалбата е подадена в 3-дневния срок по чл. 60, ал. 4 АПК – заповедта, в която е инкорпорирано разпореждането за предварително изпълнение е връчена на жалбоподателя на 25.06.2021г. (видно от обективизираното в нея удостоверително изявление в същия смисъл). Жалбата е подадена на 28.06.2021г., т.е. в срок.

Разгледана по същество, същата е неоснователна по следните съображения:

Съгласно чл.60, ал.1 АПК, „в административния акт се включва разпореждане за предварителното му изпълнение, когато това се налага, за да се осигури животът или здравето на гражданите, да се защитят особено важни държавни или обществени интереси, при опасност, че може да бъде осуетено или сериозно затруднено изпълнението на акта или ако от закъснението на изпълнението може да последва значителна или трудно поправима вреда. /../“.

Многократно в съдебната практика – напр. определение по адм. дело № 2556/2015г. на ВАС, е даван израз на разбирането, че разпореждането по чл.60, ал.4 от АПК е предвиден от закона способ за преодоляване на забраната по чл.90, ал.1 от АПК за изпълнение на административните актове до изтичане на сроковете за оспорване, а при постъпила жалба или протест до решаване на спора от съответния орган. Правомерността на разпореждането е обусловена от въвеждане на твърдение за факти /и установяването им/, обуславящи извод за необходимост от изпълнение на разпоредените с акта права или задължение преди стабилизирането му, за да се защитят посочени в разпоредбата на чл.60, ал.1 от АПК интереси - особено важни държавни или обществени интереси или интереси на страна в производството; да се избегне осуетяването или затрудненото изпълнение на акта или значителни или трудно поправими вреди от забавеното му изпълнение.

Към момента на проверката в търговския обект има инсталирано, въведено в експлоатация и регистрирано в НАП фискално устройство, но дружеството не е изпълнило задължението си да монтира, въведе в експлоатация и използва ЕСФП, което да отговаря на функционалните и технически изисквания /да е от одобрен тип/, съгласно Наредба Н-18/13.12.2006г. на МФ, с което е с което е нарушена разпоредбата на чл. 8, ал. 2 от Наредбата.

На основание чл. 188 от ЗДДС, във вр. с чл. 60 от АПК е допуснато предварително изпълнение. Изложени са мотиви, че предварителното изпълнение е необходимо с цел да се осигурят условия за своевременно проследяване на реализираните обороти в съответствие, както и с цел да се защитят особено важни държавни интереси, а именно интересът на държавния бюджет за законосъобразно регистриране и отчитане на продажбите чрез фискално устройство в проверения търговски обект, да се предотврати укриването на приходи, и да се защити особено важен държавен и обществен интерес, изразяващ се в гарантиране и осигуряване на постъпления в

бюджета чрез спазване на фискалната дисциплина.

Съгласно чл. 188 от ЗДДС предварително изпълнение на наложената принудителна административна мярка по чл. 186 от ЗДДС, каквато е и процесната, се допуска при условията на АПК. С оглед на така действащата разпоредба, законосъобразността на обжалваното разпореждане следва да се преценява с оглед наличието на предпоставките по чл. 60, ал. 1 от АПК. Цитираната разпоредба предвижда, че административният орган може да разпорежи предварително изпълнение на административния акт, когато това се налага, за да се осигури животът или здравето на гражданите, да се защитят особено важни държавни или обществени интереси, при опасност, че може да бъде осуетено или сериозно затруднено изпълнението на акта или ако от закъснението на изпълнението може да последва значителна или трудно поправима вреда.

Процесният казус разкрива особености, които го отличават от масовите случаи на наложени принудителни административни мерки. Спецификата на случая се разкрива във факта, че [фирма], ЕИК[ЕИК] използва ЕСФП, което не е от одобрен тип и не е свързано с ФУ. Привеждането на дейността на дружеството в съответствие с изискванията на Наредба № Н-18 не е извършено в определения срок и дружеството е продължило да използва ФУ, което не е от одобрен тип спрямо него, поради което отпечатаните от това ФУ не са фискални бонове по арг. от чл. 118, ал.3 ЗДДС.

В случая се касае за продължително, поведение на данъчния субект, доколкото след 31.03.2019г. за проверяваното лице е следвало да има ЕСФП от одобрен съгласно наредбата тип. Тези обстоятелства са указание за трайна нагласа на лицето към неспазване на установения в страната правов ред, свързан с фискалната дисциплина. Същите факти са намерили отражение в мотивите на оспорената заповед, поради което изложените в нея правни изводи за възможност за извършване на ново нарушение, което води до отклонение от данъчно облагане и засяга интересите на фиска.

Правилен е и изводът на административния орган, че в обекта е създадена организация, с която се стига до отклонение от данъчно облагане, съответно до неплащане на данъчни задължение.

Поведението на лицето е насочено към неспазване на финансовата дисциплина, осигуряваща отчетност на извършените продажби, респ. проследяване на реализираните обороти и заплащане на данъци за тях намират своето индивидуално основание в конкретния казус.

Налице са трайни отрицателни последици за фиска, свързани с неотчитането на приходи и с отклонение от данъчно облагане, които в случая при преценката за баланса между обществения и частния интерес следва да бъдат съобразени в полза на обществения такъв. Оспорената заповед съдържа следните мотиви във връзка с допуснатото предварително изпълнение: 1/ да се защити интересът на държавния бюджет за законосъобразно регистриране и отчитане на продажбите чрез фискално устройство в проверения търговски обект, респективно правилното определяне на

реализираните от задълженото лице приходи и размера на публичните му задължения;
2/ съществува опасност от извършване на ново нарушение, свързано с ново отклонение от данъчно облагане, от което могат да последват значителни или труднопоправими вреди.

Във връзка с изложените индивидуални специфики на случая следва да се приеме за обосновано първото от посочените основания за допускане на предварителното изпълнение. Налице е защитим значим държавен и обществен интерес от категорията на визизирания в чл. 60, ал.1 АПК, който представлява самостоятелно основание за издаване на разпореждане за предварително изпълнение на издадения индивидуален административен акт. Налагането на всяка ограничителна мярка е индивидуално, в каквато връзка правилно административният съд е отбелязал, че преценката на административния орган за наличие на обстоятелствата по чл.60, ал.1 АПК следва да се прави за всеки конкретен случай, свързан с конкретен данъчен субект, конкретен търговски обект и конкретна фактическа обстановка. При преценка наличието на засегнат частен интерес от допуснатото предварително изпълнение на административния акт при наличие на защитим значим държавен и обществен интерес винаги следва да се държи сметка за баланса между общия и частния интерес, доколкото постановеното предварително изпълнение следва да бъде съразмерно и пропорционално спрямо конкретния адресат на акта по смисъла на чл.6, ал.2 АПК и съобразено със спецификите на конкретния случай. По изложените вече съображения по настоящето дело следва да се даде превес на обществения интерес, който е сред предпоставките по чл.60, ал.1 АПК за допускане на предварително изпълнение на акта.

Никъде от доказателствата по делото не се установява, преустановяване на нарушението, че в кратък период, почти веднага след извършване на проверката и предвид приключилата процедура по изпитване на ЕСФП, дружеството – жалбоподател да е отстранило нарушението, за което е издадена и процесната заповед, а именно в процесния обект да е монтирано и регистрирано ЕСФП от одобрен тип.

Налице е защитим значим държавен и обществен интерес по смисъла на чл.60, ал.1 АПК, налагащ в конкретния случай необходимостта да се промени незабавно с издаване и връчване на акта досегашното фактическо положение, указващо на трайно поведение на данъчния субект, свързано с отрицателни последици за фиска.

В този смисъл е и практиката на ВАС, обективирана в Определение № 10568 от 17.08.2017г., по адм.д. № 8927/2017г. по описа на ВАС и др.

По изложените съображения, жалбата от [фирма] за отмяна на допуснатото предварително изпълнение на принудителна административна мярка, наложена със Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК- С 1115-612169/2021г. следва да се остави без уважение.

Така мотивиран съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу Разпореждане, с което се допуска предварително изпълнение на Заповед № ФК-С1115-612169 от 21.06.2021г. на началник отдел „Оперативни дейности“ С.. С обжалваната заповед е постановено да бъде наложена принудителна административна мярка-запечатване на търговски обект – кафе – бар „Б.“ и забрана достъпа до него за срок от 14 дни.

Определението може да се обжалва с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му.

С Ъ Д И Я :